

פרוטוקול
ישיבת מה/של"ט של הממשלה
יום ב', י"ג באדר תשל"ט - 12.3.79
(בשעה 13:00; בכנסת)

נכחו ו'ים :
מ. בגין - יו"ר, א. אבוהצירא, ש. ארליך,
י. בורג, מ. דיין, ע. ויצמן, י. ידן,
י. כץ, ד. לוי, ח. לנדאו, י. מודעי, מ. נסים,
ג. פת, א. שוסטק, א. שרון, ש. חמיר.
נעדרים :
ז. המר

מ. צימורי	- סגן שר הבטחון
א. עברון	- שגריר ישראל בארצות-הברית
י. זמיר	- היועץ המשפטי לממשלה
א. נאור	- מזכיר הממשלה
א. בן-אלישר	- המנהל הכללי, משרד ראש-הממשלה
י. צ'חנובר	- המנהל הכללי, משרד החוץ
אלוף א. טמיר	- עוזר שר הבטחון
מ. רוזן	- היועץ המשפטי, משרד החוץ
י. אבנר	- יועץ ראש-הממשלה
ש. נקדימון	- יועץ ראש-הממשלה לתקשורת פנים
ד. פתיר	- יועץ ראש-הממשלה לתקשורת חוץ
א. רובנשטיין	- לשכת שר החוץ
אלי"ם א. תהלה	- מזכיר צבאי לשר הבטחון

ודר היום : 545. ביקורו של נשיא ארצות-הברית

שמו :
2-10 .י.
11-20 .ד.
21-29 .י.
30-40 .ד.
41-45 .י.

(תח ילת הישיבה לא נרשמה).

רשמה - סיחקה יפה.

545. ביקורו של נשא ארצות-הברית

המשן דברי השר י. תמיר:

יש לבצע ספוש בין ראש-הממשלה והנשיא. אינני

חושב שצריך להשאיר זאת בסתמים וברוגז. צריך לסדיר את העניין.

צריך להסדיר זאת, כי אי-אפשר להחזיק ממשלה על-פי מברקים שמגיעים

מהצד השני, שהוא אינו בא לסוף: אין סוף ישיר ולא שלח קארטר

„פרופוזל“ ולא התקדמנו באף נקודה אחת. צריך לומר שפתרנו כך וכך

בעיות ויש לך הישגים וכו' נדון איך לעבוד הלאה לקידום הסוף במקום

לשבת עכשיו בינינו ולדבר בינינו ואחר-כך ללכת אליהם - והוא שוב

יחזיר אותך; נסדיר זאת עכשיו, וזה בידי ראש-הממשלה לקיים פגישה

עם הנשיא ואני הייתי סודיע שלא ניכנס עתה לדיון הסתומי שהציע

שר החוץ.

השר ט. דיין:

לא הצעתי.

השר ח. לביא:

אני מציע לסכם לעצמנו את המצב, מאז ישיבת הלילה

ועד עתה. אבל ישיבת-הלילה בחור כזאת הייתה דבר

יוצא-דופן לדעתי. ממשלות רגילות אינן מנהלות את הסוף כך.

ישבנו והחלטנו מה שהחלטנו ולאטריקאים סטרנו החלטות-הממשלה.

השר ע. ויצמן:

מליחה, אני צריך ללכת לפגישה עם בראון. אם

תרצו לדון ולשמוע מה השלבים - האלוף מסיר כאן.

אבל אם אהיה בפגישה עם בראון - אני רוצה שטמיר יהיה איתי.

רה"ט ט. בגין:

קח אותו איתך. לא אשאל אותו מה שלבי-הנסיגה. הממשל

צריכה להחליט עליהם. הממשלה קבלה עקרון על-פי

החלטה קודמת - „טוצ'קה“ (נקודה). אין לנו שום תובה להודיע היום על

רה"ט ט. בגין:

שלבי-נסיגה אלה.

השר ע. ויצמן: אני חוסך ברעיון של שמואל תמיר שתיפגש עם קארטר.

ישבה הסטסלה ודנה בכל הבעיות שהעלו האמריקאים

בפנינו ועל כל הצעותיהם ודנו לילה שלם והסכימה למה שהסכימה

וקבלה מה שקבלה ומה שלא קבלה. עכשיו הפרוצדורה פשוטה מאוד:

הם אמרו לנו שואנס יסע לקאהיר - ולא נסע. אני סניח שהעביר לשם את

ההצעות. החשובה וראי היא תשובת ואנס - בהחלטה.

השר ט. דיין: זה ביטוי שלי והוא לא אמר זאת. הוא אמר שלא יוכל

לסכור זאת.

השר ח. לבדאו: אפשר לומר שהכוונה שלו שזה "לא קביל".

השר ט. דיין: הוא אמר שאח כל מה שהחלטנו - הוא חושב שלא

יוכל להעביר זאת. הוא אמר שיש לו שני דברים:

1. הפסוק שאמרתי - ולא עסק בענין והשאיר ענין

אחד בלבד - ענין עזה. בענין קציני הקישור אמר - שבענין זה -

העסדה שנקטנו, לפי דעתו - לא יוכל לשכנע בה את המצרים שיקבלו אותה.

הוא לא אמר שאינו נוסע ולא אמר שהוא נוסע או שזה "נון-סטארטר", ולא

אמר שלא העביר לשם מברק.

סגן רה"ט י. ירדן: בטלים אחרות רצה לומר: "יש לי קושי".

השר ח. לבדאו: נתיחס קודם-כל אלינו ואחר-כך נראה מה הקשיים

של האחרים.

נפלו החלטות-הסטסלה והכדור עתה בידי המצרים.

השר ח. לנדאו:

הם מנהלים עכשיו בשם הסצרים את הס"מ אחנו כאן. מה שנראה להם שהסצרים לא יקבלו - הם לא שואלים אותם ומשיבים במקומם. זה סו"מ סוזר טאד. לא ראיתי כזה בכלל. ישנו פארטנר שאחז צריך לנהל סו"מ וכאן לא יושב הפארטנר שמדברתם בשמו ומנהל אחנו סו"מ. היכן היה סו"מ סוזר כזה? דבר כזה לא ראיתי בימי-חיי.

אני סבור שאין מקום לשום שינוי מצדנו בכל

ההחלטות שקבלנו הלילה. זה לא קו אדום, אלא מעבר לקו האדום. אנו לא שטנו לעצמנו קווים אדומים ונסחפים אנו כל הזמן.

האסדריקאים מציעים ואנו הולכים לפשרה פה ושם. אם

נמשיך ללכת בדרך זו - אני מזהיר את הממשלה שאין גבול לויתורים ונסיגות, אם זו תהיה צורת הסו"מ.

מינני חושב שיש מקום שראש-הממשלה ייפגש עם

נשיא ארה"ב היום, פגישה כזאת על-פי יזמתו ולאן הולכים וכמה זמן אנו

מסתובבים כאן. אפשר לעטוף את זה במלים היפות ביותר.

אבל המהות היא כזאת, שצריך לראות לאן הולכים אנו מעבר לזה.

צריך לומר לו: אדוני, למה אתה מסתובב כאן? קארטר לדעתי יבקש

פגישה ואז יש מקום לה על-פי יזמתו ולא יזמתנו.

טנן רה"ט י. ידין: על כך אין ויכוח. אבל אתה מסכים שאם הוא יבקש

פגישה, שאתה תגיד לו, לא? אני סניח שלחלק השני

אתה מסכים אתי.

השר ש. תמיר: שאלה אחת לי: אנו אסורים לשבת בעוד שעה-קלה עם

ואנס. לא סוכם בנזקק מה יצא מזה. אנו נציג את

עמדתנו טאטסול ושטענו את התשובה, אחר שהצגנו עמדתנו והפגישה כפי

שיועדה - תהיה של התנחות, או פוליטיקה. זה לא בסדר שעושים לנו זאת,

השר ש. חסיר:

כשהם זורקים כל הזמן סירוב ואנו נתבעים להמשיך לשבת ולתת תשובות וזה לא מכובד. הם מפעילים עלינו גם מכשש וגוצר מתח ומתיחות לא רצויה מתוך עצבנות בין מנהלי הסו"ם. על כן הצעתי להכניס זאת למסגרת איזו שהיא.

השר ח. לנדאו: אני מציע גם מהלך טקטי. את הפגישה להיום - קבענו. ואין סנוס סזה.

השר ש. ארליך: יש סנוס.

השר ח. לנדאו: אני מתיחס לענין זה ברצינות ולא צריך לבטל זאת.

הבה ונבהיר לעצמנו מה החלטנו ונדרשנו להחליט על-ידי קארטר בשיחת הבוקר ואל נשכח זאת. יש כאן דברים אחדים, שאיני בטוח שהועלו כולם. פרט לענין עזה - נאסרו דברים רבים ועלינו להתייחס אליהם. אלה פרטים חשובים מאוד. החלטנו על נפס. אני מציע לא עוד חזרה מעמדה זו.

ברגע שזזים אנו - תהליך השלום גמור, - אין עוד שלום ושום דבר. ברגע ש, "Tangible" יחיד שהמצרים יכולים לתת - גם זאת אינם נותנים - אזי נבסר הענין ואין לנו מארטנר. את הכל הם מקבלים כל הזמן דרך האמריקאים ואנו נותנים להם את הנפט - ומוצק שנדרוש מהם את הנפט.

אשר לשלבים: יש החלטת-ממשלה על השלבים והיא ברורה מאוד. ישנה החלטה עקרונית. נוכל לסגת בשלבים ואילו שלבים ומתי שלבים - על כך יש החלטת-ממשלה. שום ועדה ושום גנרל לא יכול לקבוע היום בוועדה זו או אחרת - לא סועדים ולא שטחים. צריך לומר להם זאת ברורות.

השר ס. דיין:

החלטת הממשלה אמרה ששר הבטחון, שתהיה לו הצעה -
יביא אותה לממשלה לאישור. שר הבטחון אומר שיש לו
הצעה. ואז אפשר לומר לו, שבגלל סיבות שלנו, של הממשלה - איננו רוצים
לדון בזה עכשיו. אבל מה שאתה אומר, שהוחלט אחתול - זה בדיוק זה,
שר הבטחון יכול להביא לממשלה הצעה והממשלה רק היא יכולה לאשר
הצעה זו.

השר ח. לגדאן:

אמרת בדיוק אתו הדבר.

רה"ט ס. בגין:

שר התחבורה יואיל להסכים לקריאת-ביניים קצרה

טראש-הממשלה.

ביחס לנקודה זו - הדרישה שאנו היום נססור על

שלבי-נסיגה ונחליט עליהם - אין כמוה לחוצפה. הדרישה היא מצרית
ונחמכת על-ידי האמריקאים.

מה עשינו: עד כאן - זו היתה בעיה. כי כולנו היינו תחת

הרושם שהממשלה „ Over-ruled ” עזר ויצמן וחמיד טענתי זאת.

שאנו החלטנו שרק במסגרת ועדה משותפת - מצרית - ישראלית האפשרות

הזאת תיבדק והדברים ייקבעו. כך דאגנו כל הזמן. אתמול, כאשר בדקנו את

הפרטיכל - נתברר שאפסם באחד האנקטים יש ועדה כזאת. אבל הממשלה למעשה

החליטה להסתיך את שר הבטחון להודיע שיהיו שלבים.

עכשיו שפירוש החלטה זו, שהממשלה צריכה להחליט

על כך. שר הבטחון יציע והממשלה תדון ותחליט ואז שתקבל או שתדחה ותקבע

מתי נחליט בענין זה ונדון בזה. האם נדון בזה היום? - עוד לא חתמנו

ועוד לא סתברנו שום בעיה ועוד אין עלינו שום חובה לצאת מסיני ויש לנו

את כל הזכות להיות כסקוט בו אנו נמצאים, והיום נודיע על שלבי-נסיגה

מוקדמים - לפני חשעה חדשים! זאת - אחר חתימה על חוזה-השלום ונצטרך

לסגת ויהיה לנו זמן להחלט א"ם נסוגים אנו.

רה"ט מ. בגין:

אולי נכניס אותם לאל-עריש ואולי לא ואולי

נקדים מה ושם. נחליט כפי שנחליט אחר חתימת חוזה-השלום.

וכי איך יכולים אנו להחליט היום? עוד לא החל תהליך הנסיגה ו־טראש -

ממשלת-ישראל צריכה לתת להם את הרשימה - מה תפנה קודם ומה אחר-כך...

אחר החלטה זו, שמסרתי עליה לואנט, על החלטת-

הממשלה וחזרתי על כך באזני קארטר, שמוכנים אנו לדון בשלבים - הוא

צריך להביא לנו מקאהיר החלטה מפורשת סצריית שמתחדשת ההתחייבות הסצריית

לשלוח שגריר חודש ימים אחר שנגיע לקו אל-עריש - ראס-מוחמר.

אם אינו יכול, אז אינו יכול.

אנו נחליט היום על שלבי-הנסיגה? אני חייב לוטר,

שאני יכול לשסור על קור-רוח והוכחתי זאת היום. אני רוצה לוטר, שזה

מתייח את דמי היום. להעמיד בפנינו דרישה כזאת היום!!?

לחשוב על נסיגה שלא החלה ותחל כאשר נקבל

סטנו את הפריבילגיה הבודלה, שישלח לנו שגרירים שסחר הוא יכול לקרוא

להם בחזרה. לאחר ה"חכמה" הזאת טבעי שישראל אותנו אם יש לנו איוז

הצעה או שרצים אנו לחכות תשעה חדשים ואנו נדון ונשיב. אבל אנו
ושללנו

מתחנו את הדרך בפני חידוש ההבטחה אפשרות של ענין השלבים.

שללנו זאת בשם הממשלה, אך רק במסגרת הועדה והיום הודענו שהממשלה

תדון בשלבים. אבל בבוא היום - אחר שחשסור על הפרק שאלת הנסיגה. ואז

- מה יש להחליט היום? פשוט שצריך כל קפריזה של סדאת או של האמריקאים

למלא - לכן חייבים אנו לקבל זאת? לא ולא.

אילו קרבנות הקרבנו לסען אותו שלום. כאשר קוראים

"בגין - טטן" - זה לא קרבן, פגיעה? והיום ראייתם זאת. היה פעם דבר כזה

בכנסת?

אנו היינו בסכסוך עם בן-גוריון; פעם אחת

לא נתנו לו לדבר, כאשר אמר שאנו פארנו את שמו של היטלר. (הוא אמר

רה"מ מ. בגין:

זאת לחברי תנועת החרות). אבל בדרך כלל היו מרשים לנו, כאשר יושב אורח - לאופוזיציה וחריפה ביותר שהיתה אי-פעם בכנסת בתנועת-החרות - להפריע לראש-הממשלה? הוא לא ראה מה מתרחש? וכי צריכים אנו לקבל כל דרישה? - לו עשינו זאת - כי אז היתה זו כניעה בסלוא משמעות המושג, אילו אסרנו שהיום החלטנו שלא-עריש ייכנס כעבור שלושה חדשים. הודענו ושכנו נקודה (טוצ'קה).

הממשלה תהיה סוכנה לדון בשלבים אך לא עתה. ועל זה תואיל להביא הבטחה על חידוש ההתחייבות המיצרית לגבי שגרירים. אם אינך מסוגל להביא זאת - אזי אין הסכם ואין חתימה על חוזה-שלום. ואם לא נסנע זאת - כי הפעם מקטרגינו יתחילו להיות צורקים.

אני אומר זאת בחרדה רבה. היום אינני מתחשב בגאולה כוהן ושפיר ושום דבר, כי אני יודע שהולכת אנו בדרך גאסנה ומשרתים את העם.

לכן, באשר לסעיף 6(5) - קשה יהיה לסכור אותו לסדאא אבל יש לעשות זאת ואם לא יהיה מסוגל - לא נהיה סוכנים. אם הוא סוכן לומר, שאם כך וכך יהיה אז לא יהיה הסכם - אזי גם אנחנו יכולים לומר ואין לי שום חשש בלב. אני רוצה בכל לבי בשלום זה ולחתום על אותו חוזה-שלום בתנאים שעליהם דברנו כולנו יחד. אשר לעזה - עם כל הכבוד חייבים לומר שהדיבור האמריקאי על המסלחת - זה נסיון להכניס את קציני-הקיסור המצריים בדלת האחורית. זה בדיוק אותו הדבר.

אסור לנו להכניס מצרי אחד שיטפל בחושבי עזה. כי אם נכניס מצרי אחד - סכירים אנו בכך שיש למצרים זכות כלשהי על עזה והוא הודה בפני שאין לו שום זכות על עזה. לכן, אין לשום מסלחת מצרית מה לעשות שם ולטפל באוטונומיה. אוי ואבוי - מה יהיה למסלחת הזאת ומה שתעשה שם...

רה"ט ס. בגין:

אבל מבהינה פלשתינאית - יבוא יום וזה יהיה נקרא מדינה פלשתינאית ואנו
- האם עוצמים אנו עינינו מלראות?

קבלנו החלטות טובות. הנשיא קארטר אמר שממשלת

ישראל היתה "forcoming and generous"

הוא בא מסדאת ואמר לי על סדאת כך ועתה -

שילך למצרים בעצמו או עלי ידי שליח ויאמר: "The Government of Israel was generous and forcoming"

מדוע הוא צריך לומר לי זאת על סדאת? הוא

אמר כך - ולא סתירתי את דבריו. אבל עכשיו - יש לו אפשרות

לומר זאת עלינו, ושיגיד זאת בתור ניסוק

ושכנוע.

אבקש סליחה מחיים לנדאו.

השר ח. לנדאו: בענין השלבים - ההחלטה ברורה. אני מציע בענין
השגרירים לא לקשור זאת בשלבים. זה היה קשור לקיצור משך הנסיגה,
נסיגה ראשונה. שילמנו על זה וקבלנו - משנה לתשעה חדשים. איננו יכולים
שלם עבור אותה סחורה פעמיים. אם יש צורך לומר שיש החלטה-ממשלה,
שתהיה נסיגה עקרונית בשלבים - הודענו להם על כך האלמנט הזה
בידיהם.

על שגרירים צריך לעמוד בכל תוקף. זו החלטה

שהתחייב עליה קארטר בזמנו ועליו להתייחס לזה.

הנושאים החדשים שהעלה קארטר הבוקר - כאשר נישש

עם המסלחת האמריקאית עתה - צריך יהיה לתת להם תשובה ובחלקו עשה

זאת ראש-הממשלה במקום.

אשר לעזה: זה לא ענין של קציני הקיסור בלבד,

אלא גישה חספית של "נושאים ונאותנים" לאוכלוסיה והשתמש בעוד מרכיב

חשר ח. לנדאו:

אחד: חופש פוליטי - וינהלו את העניינים מבחינה מדינית, האנשים - בעזרת הנושאים והנותנים באופן חפשי לגברי וזה יהיה בנוסח הביקור של סוגרם - שינהלו את העניינים בעזה כך...

ואז ניקלע לסצב סטריים וקארטר הרגיש פעמיים

את הביטוי "Political freedom" ו"נושאים ונותנים". והוסיף:
"מעבר חפשי בין אל-עריש ועזה".

עלינו לחת את הדעת על ענין זה ולהדגיש גם מה

שאמרנו והחלטנו הבוקר: נמט; שלבים ושגרירים - וגם ענין עזה - וכל הכרוך בכך - בכל אלה צריך לנקוט עמדה ברורה ולחת תשובה.

רבותי, איננו יכולים לפעול בניצור לקמפ-דייב

כי זה לא יעבור ולא יפעל כך. כי איזה סצב נוצר אז: הכדור בידי טצרים

ובטידה סטרייט בידי ארה"ב ואיננו סודאג מכך שהוא בידי משלחת ארה"ב

והסו"ם הזה לא יפסק לדעתי. הם סכווננים את הבהלה והחרדה, כדי להשיג

את אשר הם רוצים. ואין גבול להכתבה שלהם. וזה הזמן לעצור בעדם ואפשר

לעצור בעדם בלא כל חשש.

מכאן - רשמה ל. דרוקר.

השר ח. לנדאו

(עד כאן רשמה מ.י. מכאן ל.ד.)

אדוני ראש הממשלה, אני מציע שבפגישה שתהיה איתם יהיו שתי התשובות שלנו, בהן יש לחזור על מה שאמרנו חלילה והבוקר, באשר לעזה וכו', בצורה הברורה והמפורשת, ואז יוצר מצב שהם יחליטו האם ללכת למצרים או לא, אבל העניין יהיה עתה בין ארה"ב ומצרים, כשיש לראות את העמדה שלנו כמסוכמת.

אני מציע שלא תהיה אל קרטו שום פניה לפגישה. אני מציע שלא ליזום פגישה איתו כדי להבהיר כאילו, לאן אנו הולכים. אני מציע שחבוא פניה מצידם לנסות לערוך פגישת סיכום מסויימת כדי לראות לאן אנו מתקדמים, ואז, לאחר פגישה איתם, אפשר יהיה למסור גם לו את אותו סיכום. יש זמן, צריך להתקדם לאט לאט ולא למחר ולהיות תחת איומים.

השר ג. פת :

הכביש בין ירושלים לבין שדה

התעופה סגור, מודיעים ברדיו

שהנשיא יוצא בשעה 1530, אולי אפשר לדעת איפה אנו עומדים?

תא"ל א. פורן :

הוא לא יוצא ב-1530.

רה"מ מ. בגין :

בינתיים וואנט אמר, כי הם עצמם

לא יודעים מתי הנשיא עוזב, אז

הכביש סגור..

תא"ל א. פורן :

לאחר שהנשיא יגמור את הארוחה, הוא

מתכנן לנסוע למלון להתייעצות, ושם

יחליטו הכל.

השר י. מודעי :

אדוני ראש הממשלה, מחוץ בחינת

הדברים, נראה שלא כולנו יודעים

מה קורה לנו. אני רוצה לחזור על כך בקול רם ואולי עייף מהלילה: אנו מנסים לתאם עמדות עם ארה"ב, מתאמים עמדה, הם נוסעים למצרים, משנים עמדה, חוזרים הנה, שוב מתאמים עמדה, שוב הם נוסעים למצרים ומשנים עמדה וחוזרים ומסבירים את המצרים ואנו שוב מתאמים עמדה, וכך, עפ"י ידיעתי בטורים מתכנסים במתמטיקה, פרוש הדבר, שזה יגמו כאשר נקבל את העמדה המצרית. אמנם גם על המתמטיקה אפשר לחתווכח. אבל אני רוצה לתת דוגמא מה קורה לנו:

להערה שהעיר שר החוץ בהקשר

לשלבים ועזה - מה החליטה הממשלה? הממשלה החליטה שהיא מאשרת את עקרון השלבים, אבל מול זה המצרים צריכים להסכים להחלפת שגרירים עקרון השלבים, מול או לא מול, החלפת שגרירים. מה בא שר החוץ להציע בשמו של וואנס?

השר מ. דיין :

אני לא הבאתי שום הצעה, לא בשמי

ולא בשם וואנס. כולנו שמענו

באנגלית פשוטה מה הנשיא אמר בישיבה איתנו: "כדי שאוכל לברר עם סאדאת את ענין השגרירים, אתם צריכים לומר לי את תכנית השלבים".

השר י. מודעי :

היא הנותנת, הרי אמרתי נכון.

השר מ. דיין :

כן, אבל במקום לומר ששר החוץ אמר,

נשיא ארה"ב ישב איתנו הבוקר ואפשר

לומר מה הוא אמר, ואפשר לענות לו מה שאנו רוצים: יש לנו עקרון,

השיב לו חשובה עקרונית. כאשר למה שאני אמרתי, האם אין חובה

השר מ. רייך

עלי, עליך ועל כל אחד מאיתנו, להבהיר מדי פעם את המצב? אז זה מה שעשיתי.

השר י. מודעי :

וזאת גם אני מבקש - להבהיר את

עמדתנו בנושא השלבים. עד כמה

שאני מבין, החלטנו להודיע עכשיו על הסכמתנו לשלבים, כדי שתוכל המשלחת האמריקאית להודיע זאת גם למצרים ואנו נוכל מהם לקבל את ענין השגרירים. כך הבינתי את הנוסחה. עכשיו בא קרטו ואומר : "כדי שאוכל להביא זאת לסאדאת, אחם צריכים לתת לי גבולות לשלבים". בענין זה אין החלטה ממשלה, ואני מציע בנקודה זו גם לא לסטות מהחלטתנו הלילה.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

ומה היו טענות שר החוץ האמריקאי היום, מה הוא אמר ? הצעות הצוות שלהם היו : "אנו נקנה נפט מחמצרים ונחייב לספק לכם אותו לתקופות ארוכות". הבוקר שר החוץ שלהם אמר : "המצרים לא מתחייבים למכור נפט לתקופות ארוכות". אז אין אנו יכולים לקבל פעם אחת הצעה כזו, ואח"כ, הנמקה תפוכה ממנה?

זה מביא אותי לשאלת עזה - בשאלת

עזה אני רוצה לומר כי בשבילי הנוסחה ברורה, ולא מהיום, אלא מאז מלון מדיסון, מה בעצם רוצה סאדאת לחשיג כאן.

השר ש. תמיר :

היא ברורה עוד מקודם.

השר י. מודעי :

לי זה התברר אז, כי קודם, בכל זאת

השר י. מודעי

חשבתי שיש רצון כנה ולא נסיון לכבוש מדי פעם יותר ויותר, לפי מצבים מזדמנים. מכל מקום, לפי המצב שמצטייר עתה, הפורמולה היא פשוטה: לקבל את אל-עריש, בזמן מוקדם ככל האפשר להגיע לגבול הבינלאומי, לקבל משרד קיסור בעזה, ואז כל העולם יראה כי יש פה ממשלה מצרית. זו המגמה שלהם, אם אתה קורא זאת מבחינתם, כשהם לוחצים מכל הכיוונים להשיג רצף שלהם, כאשר בסיסואציה הפוליטית של היום, הם עוד מפקפקים - מה יש לנו עוד להסס? ומח שהם עומדים על כך יותר בתוקף ולוחצים, אצלי מתעורר החשש, שבעזה תתחיל המדינה הפלשתינאית, לא ביהודה ושומרון.

רה"מ מ. בגין: מה שלא יהיה, סאדאת רוצה דריסת

רגל בשביל עצמו, גם בעזה וגם

ביהודה ושומרון - זה הפרוש המרחיק לכת יותר.

השר י. מודעי: נדמה לי שזה לא מתקבל על הדעת

בשום דרך של מו"מ. אגב, עם כל

הכבוד לנשיא ארה"ב היושב איתנו, לפי הנושאים שעסקנו בהם ביממה

זו עוד פעם ועוד פעם, זה לא מו"מ, זו מלחמת התשה. לכן אני

מציע שנאמר: "אדוני הנשיא, אתה לא יכול לקבל מה שהחלטנו, זו

עמדת ממשלת ישראל. חשוב מאוד לנו להיות מתואמים עם עמדת ארה"ב,

אבל אנו מאמינים, אדוני הנשיא, שאתה לוחץ בכיוון לא נכון. כי

פה הגעת לגבול". כל עוד לא נאמר זאת, הם ישובו כאן וילחצו וילחצו,

ויעלו פורמולות מוגזמות בשם מצרים (אפילו בלי התייעצות

איתם) ויעלו הצעות מאוד מפתות לגבינו מצידם. אגב, אני שמתי

לב איך הנשיא עסק בכל מיני החומים שיש להם חשיבות רבה בשבילנו,

אבל חשיבותם היא לא עד כדי כך כדי לרוכך אותנו בתחומים שהם שאלת

חיים. כי מה יהיה לנו מזה שנקבל המיכה כלכלית גדולה ונשק, אך

השר י. מודעי

צכנים הנה אויב שהוא אויב נפשנו. מה יהיה לנו מזה, איזה אושר?

לכן, לסדר הדיון - נתקבלו בממשלה

החלטות הלילה, אחרי עיון חוזר ונשנה. זו לא הייתה הפעם היחידה.

חלק קיבלנו וחזרנו וקיבלנו בדיונים חוזרים. ההחלטות נתקבלו

לאחר שהיה ידוע לנו מה האמריקאים חושבים. במקום שיכולנו לגלות

גמישויות, גילינו גמישויות, יש לשים באיזה מקום גבול. אינני

רואה טעם להמשיך ולדון עתה בנושאים אלה. אני מציע פסק זמן.

במשך שבוע ימים נשמור על ההחלטות האלה ונראה האם באות הצעות

נבריות.

אני גם לא סבור שזה נכון מצידנו

לשבת כאן ולהמתין להתייעצות של צוות חנשיא.

זו לא שאלה של המתנה להתייעצות לצוות

השר מ. דיין :

הנשיא. וואנס ביקש קודם לכנס

התייעצות ואנו ביקשנו שהוא ימתין לאחר ישיבת הממשלה.

אני מציע שהממשלה תשוב והאשר את

השר י. מודעי :

ההחלטות מהלילה, וואנס יוזמן

לכאן וזה ידוע לו.

אני מצטרף לדברי ראש הממשלה שצריך

השר א. שוסטק :

לעשות סוף לדיונים. איפה שהוא

אנו צריכים לעמוד.

אני רשמתי לי פה סדרה של הצעות

השר י. מודעי :

השר י. מודעי

בכל הנושאים שהעלה שר החוץ ואולי כדאי שנחזור ונדון עליהם בעתיד. אני לא מעלה אותם עכשיו, כי אני חושב שכל סטייה מההחלטות עכשיו, היא לא נכונה. אני אומר זאת משום שאין שום קושי למצוא הצעות ונוסחאות חדשות ללכת לכיוון המצרים בצורה של וויתור מצידנו, השאלה היא האם נכון והאם מותר לנו לעשות זאת עכשיו.

השר א. שוסטק :

השאלה היא על איזה ענינים אנו

יכולים להגיד עכשיו "לא", "יותר לא"?

יש כמה נושאים : עזה, קציני קישור מצריים בעזה, שגרירים ונפט. אני רוצה לדבר בכנות ולענין - אני חושב שעל כל הנושאים האלה יחד, אנו לא יכולים לומר רק את ה"לא" ולהפסיק את כל המו"מ ואת כל הנסיעה הזו ב"לא" כזה. יש דברים שאנו יכולים לעמוד עליהם ולהסביר להם.

אם אני מדבר על דעת הקהל בארה"ב -

ענין השגרירים זה קיים, שאנו יכולים בשקט גמור לעמוד, להסביר ולהגיד "לא" בענין הזה, וזה בעצם הדבר היחיד שסאדאת צריך לתת, לאחר שהוא דרש מה שדרש מאיתנו. על זה צריך להגיד "לא" כדי שכולם יבינו זאת. האמריקאים גם הם אמרו שזה צריך להיות בדרך של יחסים נורמאליים.

בענין הנפט - בענין זה אנו

צריכים להגיד שאנו רוצים התחייבות מהמצרים בענין מכירת הנפט לנו. לא חשוב לי כמויות קבועות והתחייבות שנתי. אבל בפרינציפ הזה שאנו בלתי נפגעים כאן, אנו רוצים התחייבות. זה גם כן קיים שאנו יכולים להגן עליו. אני רוצה לקבל ממנו התחייבות למכור לנו נפט. זהו הסכם שלום עם יחסים נורמאליים, קשרי מסחר

השר י. מודעי

וכלכלה .

אלה הם שני דברים שבחם אנו חזקים מאוד. אם הנשיא יסע לאחר שאנו נאמר בענין הזה "לא", אנו יכולים לעשות זאת. כולם יהיו לציידנו.

בענין עזה, שמעתי מה שאמר הנשיא

והנקודה הזו ממש מוכרת ברוחה. הוא לא טוען אלא טענה אחת :
החשש הוא שאנו לא נאפשר לאנשי המקום, פיזית, לטפל בענין האוטונומיה.
זה חשד שאנו חשודים בו - שאמנם אנו כלפי חוץ מוכנים לאוטונומיה
בעזה, אבל בפועל אנו נכשיל זאת, ואנו לא כל כך חזקים בטעון
שלנו כדי להוכיח שזה לא נכון. מותר לחם לחשוד בנו וזו נקודה
מאוד רגישה. אנו אמרנו אתמול כי אנו מוכנים, בזמן המו"מ עם
מצרים, לטפל בענין האוטונומיה בעזה. אנו מוכנים, אבל אני שואל
בקול רם : "מהי חסכנה אם נאמר היום לנשיא ארה"ב - אמרנו לך שנהיה
מוכנים לדון בעניני האוטונומיה בזמן המו"מ, כולל בנושא קציני
הקישור...."

זה אומר מדינה פלשתינאית בעוד חודש,

השר א. שרון :

אל נגזים.

השר א. שוסטק :

אחם לא מכירים את רצועת-עזה.

השר א. שרון :

אנו אומרים, "ל א", כי אותה בעיה

השר א. שוסטק :

של קציני הקישור, קשורה בענין

הדיון על האוטונומיה בעזה, ואנו נדון בזה יחד בזמן שתעלה השאלה

השר א. שוסטק

בעצם המו"מ. כרגע הבעיה היא ההסכם. נחתום על ההסכם, וברגע
 שיהיה מו"מ על האוטונומיה בעזה, נדון על העניין הזה. אינני
 רואה פה סכנה גדולה לעומת הסכנה שאני רואה אם לא ניתן תשובה.
 יש פה בעיה של אי בטחון בזה שאנו נאפשר את האוטונומיה, אז על
 זה תייגים לחת תשובה.

רה"מ מ. בנין :

כאן נתנו תשובה שהיא עקרונית

מופלגה וחיובית - שבאשר לעזה

והאפשרות להנחיג שם אוטונומיה לפני יהודה ושומרון, גהיה מוכנים
 לדון בעניין זה בזמן המו"מ שיפתח .

(מכאן רשמה מ.י.)

המסך דברי רה"ט ט. בגין:

לפני כן רשם ל. דרוקר.

מכאן - מיחקה יפה.

עכשיו אני רוצה לומר לך מדוע אני רואה בזה

שאלה עקרונית ואולי גורלית. כל סדיניותנו יש לה טעם בעיני -

בתנאי אחד: לארץ-ישראל לא ייכנס שום כוח זר. זה כל הטעם.

איננו רוצים כוח זר בארץ ישראל המערבית ולא נעביר גבול בחוכה.

אנו ויתרנו על סיני והרב גורן אמר שסיני זה לא ארץ-ישראל. הוא נלחם

גם עם אנשיו. נכון, על הכלכלה, אבל הקרבנו קרבן, לרבות הישובים,

שאני כואב על כך עשרים וארבע שעות ביממה, אבל כוח זר כלשהו בתוך

ישראל - זאת לא.

אם כן, בקטפ-דיוויד הסכמנו לזה. לאוטונומיה

וקשרים הסכמנו. וכי מה יעשו המצרים בעזה? מה יש להם לעשות בארץ-

ישראל? איזו זכות יש להם שם? הם יהמכו את הרצועה הזאת להר-געש.

ואלה ההוראות וכך הם מדברים, שזה הצעד הראשון

לעצמאות לפלסטינאים. אבל אם החילות להכניס - אזי תצטרך לחוסף

ולהכניס ועתה זו משלחת של ששה אנשים ואחר-כך יבואו עוד שנים או שלושה

ואחר ישלחו אותם גם ליו"ש. הם ידברו עם ראש עיריית שכם ולנו יאמרו:

מה אכפת לכם, כי הרי הסכמתם לנהל אתם סו"ס? - ועל כן הוא מדבר על

כך ברגש כזה.

שוטטקו לא הצעתי להסכים עתה, והייתי ער

לניסוח של ההחלטה שאמר: "We shall consider" - כאשר

הענין הזה יהיה וזה בשביל לחת תשובה שבענין זה הוא לא יכול לומר

שלא קיבל סיוע. אנו אומרים לו שגם זה יהיה ב "Consider"

ואנו עוד לא אמרנו שסמכים אנו לזה.

בשום מחיר שבעולם - לא!

השר א. שרון:

רה"ם ס. בנין:

אני יודע שקציני קישור, כאשר מדובר

בענין מטרה - מדובר לא על צד אחד אלא

על ירון, ישראל ומצרים ; ומי יאמר שבזמן הקונסידרציה של ענין קציני

הקישור בעזה - שיהיו אז מצרים בלבד שם? אולי יהיה זה דוגמת קציני

קישור במטרה וזו גם כן יכולה להיות דוגמא בענין האוטונומיה?

ואז - אינני מוסר למצרים ענין זה - אלא זה יהיה יחד.

ואם האמריקאים יאמרו שהם רוצים להיות משגיחים שאינם מוזיקים

חלילה לאוטונומיה - אזי - בבקשה. עכשיו אני מוציא אותם, אבל אז

נוכל לדון על דבר משותף.

לוחץ עלי שזו נקודה חלשה קצת שלנו -

השר א. שרון:

היא הכי חזקה שיש לנו!

רה"ם ס. בנין:

אינני מאמין שאתם רוצים לתת להם אפשרות

התחייבות

אוטונומיה. אני לאפשר להם זאת,

השר א. שרון:

אנו התחייבנו.

השר ג. סת:

אני חושב שרוב החברים בממשלה מרגישים זאת

היום, שאנו כאן המארחים ואיננו יודעים מה

הולך והאורחים שלנו מסתובבים והם גם כן אינם יודעים מה הולך.

מוכרחים להכניס את הענין לאיזו שבלונה - אם יש או אין תזזיות.

אמרתי זאת בקול. הבאנו לסרחב אווירי סגור וכבישים סגורים

ואיננו יודעים אם הנשיא של ארה"ב כן נוסע או לא נוסע. יושבת ממשלה

וראש-ממשלה וכל אחד יוצא ונכנס וצריך להכניס זאת לסדר מסויים.

מה קורה כאן? - ואנחנו מחכה לסלפון וכו' וכו' -

השר ע. ויצמן:
(נכנס לישיבה)

אני נפגש עם בראון בשעה 4. בינתיים - אכלנו
יחד ובוקחי כמה דברים אחר.

השר ג. פת:

אנחנו הטארחים כאן ואנו מחנהלים כאילו זה
לא נובע לנו - כל הענין הזה. אני חושב שראש-
הממשלה או מישהו אחר צריך לקחת את הענינים בידיים. לא יתכן כך.

רה"מ ס. בגין:

הם נמצאים בידיים נאמנות.

השר ג. פת:

עובדה שיושבים ואיש אינו יודע מה סדר-היום.

רה"מ ס. בגין:

הם סתיעצים. יש להם זכות וגם לנו יש זכות
להתייעץ.

השר ג. פת:

אפשר לדבר כאן בלי להיות מלווה על-ידי סקהלה?

אני חושב שזה לא בריא. יושב כאן

נשיא ארה"ב וזה אינו סתם ילד ואנו נותנים לו לצאת מהכנסת וללכת לסלון
להתייעץ. היכן סדר היום עד אשר הוא יוצא? והרי הוא הוזמן
גם על-ידינו והזמנו אותו לבוא הנה? אם אנו רוצים - בבקשה, אעביר
את רשות הדבור לסגן ראש-הממשלה, כי בלאו הכי איש אינו מקשיב כאן
לדברי רעהו.

רה"מ ס. בגין:

אתה גמרת?

השר ג. פת:

אני אומר בקול רם מה שכל שר אומר בשקט.

לא שוטעים ולא סאזינים, וכך זה מחגלגל,

זו והרגשת שלנו, ואני חושב שזה לא מכוונת. ישבנו היום עם נשיא ארה"ב.
הוא אמר שיש לו כמה בעיות. כל אחד נתפס בעמדות שלו ולועס אותן ללא

ס/שלם - 12.3.79.

השר ג. פת:

היתה התפתחות מסויימת. ישבנו עם נשיא ארה"ב
והוא דיבר אתנו על "Free access" של המשלחות ולא על ה-"Liaison".
האם מוכנים או לא מוכנים לתת זאת. אנו מדברים על שלוש משלחות שירכיבו
את הסנגנון שיטפל באוטונומיה - ישראל, מצרים וארה"ב. שישא וידון.
אנו מוכנים לתת להם "Free access".
אולי זה יספק אותם? בואו נכתב פורסולה כזאת; או פורסולה של נפט
- שעל כך נשיא ארה"ב אומר שאין התקשרות לטווח ארוך והכל -
לשנה אחת בלבד. באיראן קנו ארבעה או חמשה טיליין/טון על בסיס שנתי.
אולי אפשר למצוא פורסולה שבנקרון חביע את גבונותנו לרכוש נפט
במצרים וזה יעבור דרך חברה אמריקאית. אנו מתחילים להתחפר תחת
כל-מיני התבוננויות של פגיעה בנו ולא פגיעה בנו ואני חושש מאד, שאנו
עומדים להתסיץ הזדמנות של לפחות יציאה מהענין בכבוד ואיננו מדברים
כבר עתה על שלום.

לכן, יש לי טעם רע בפה. אני לא יודע מה אני
עושה בשעה 6 ונשיא ארה"ב גם הוא אינו יודע. וראש-ממשלת-ישראל לא יודע
מה האג'נדה לשעה שש.

רה"ט ס. ט. בגין: בדעון, אני רוצה לשאול אותך: אולי אנו יכולים
לעשות יות'ולא עשינו בענין זה? - שר החוץ הציע
לזמן התייעצות שלנו וצריך היה להודיע לאמריקאים שאנו רוצים לשבת
לבדנו מסעה 1.30. הלכנו והודיענו לו על כך. והם זימנו התייעצות.
היות והם רואים בזה סכנות נשיא ארה"ב להתייעץ עמו
- אזי הם עושים זאת ולא קבלנו ידיעה סתי ואם הנשיא עוסר לצאת ללוד.
אני יכול לטלפן ולשאול אותו אם הוא יצא וסתי?

השר ג. פת: אבל יכולים אנו לקיים דיון.

רה"ט ס. בגין:

האם היה זה מכובד? איני יכול לעשות זאת.

קבלנו חשובה מהאמריקאים. אנו מתייעצים ויש

בינינו חילוקי-דעות ואנו מבררים זאת. כאשר יהיה בירור והכרעה אזי יכריעו החברים כאן. אני חושב שהנשיא קארטר לא הציע שום ביטול של שום משלחת, אלא מה שכתוב כאן ואנחנו הצענו משלחת אז, בדלת האחורית שמירושן - ,ליאזון" - קציני קיסור.

המטלה קבלה החלטות לפנות בוקר ומשום

ששוחחנו עם נשיא ארה"ב והוא אמר לנו שיהיה קשה למכור למצרים זאת ובענין אחד הוא קשור באופן אישי ובענין אחר - הוא חושש, אזי במשך שש שעות - צריך לשנות את ההחלטות שלנו? מדוע? מה קרה, וכי החלטנו בקלות דעת את החלטותינו? קבלנו החלטות חשובות מאד שהוא אמר שזה "ג'נרל" ו-"פרקאמינג" - אז מה אם עומדים אנו על עקרונותינו ועמדותינו כפי שקבלנו אותם?

השר ג. פת:

אם כך - נקיים את הדיון על כל סעיף וסעיף.

רה"ט ס. בגין:

בסדר.

השר א. אבו-חצירה: אני רוצה להציע הצעה והערה ברשות ראש-הממשלה.

אני חושב שכרבע, 30 איש מטעם ממשלת ישראל לא

יכולים לנהל מו"מ. אנו נמצאים ברגע בו כולנו אמנם התגברנו על עייפותנו ועברנו נקודת מסבר, אבל לפורום גדול זה לא ניתן לנהל את המו"מ. אני חושב שראש-הממשלה מצד אחד, כפי שהציע שר התעשית - ייזום שיחה בארבע עיניים עם הנשיא קארטר. שר החוץ ייזום שיחה עם ואנס בארבע עיניים ושר הבטחון - קבע כבר פגישה עם בראון בארבע-עיניים. צריך לוטר בארבע עיניים היכן הקו האדום שלנו בנקודות אלה ולהתחיל לנהל את השיחה אתם ואז יכול להיות שבשעה מסויימת בלילה יחליט

ראש-הממשלה לאחר שהבהיר לנשיא ארה"ב וזה הבהיר לו - שצריך להתכנס ואז תתכנס הממשלה. עכשיו אנו נמצאים בתהליך שכאילו צריך לרונן סחרש - ואין על סה.

הצעתי היא שהענין הזה יילקח על-ידי ראש-הממשלה

בכיוון זה וכך יוביל זאת.

הערה שניה: ברשות ראש-הממשלה, אם כי אין

זו הצעה לסדר, מבקש להעיר: אם תתקבל הצעתי וראש-הממשלה ישוחח עם הנשיא קארטר והשר דיין עם ואנס וכו' - בענין זה של עזה, אולי כדאי שהיות והמכסנו לו עדה משותפת - לסו"ם על האוטונומיה, שאם זה יהיה - שהועדה המשותפת המצרית-ישראלית לשיחות הסו"ם על האוטונומיה חשב בעזה.

השר א. שרון: אני רוצה לומר מראש, שאינני חושב שהממשלה

עייפה ואף אחד איננו עייף וכל אחד המפיק לנוח. לפי דעתי אין שום דבר שמחרחש כרגע - לא גורלי ולא סתוך הרגשת -עייפות, אלא אולי ישנה קצת חולשת-דעת. אבל לא חולשה, בשום פנים ואופן. אין שום סיבה לכך.

לפני סמפר ימים חזר ראש-הממשלה מארה"ב

לאחר סו"ם שנמשך כמה ימים, בו הביע לתיאום והחלטה אמריקאית-ישראלית משותפת ולא הייתה החלטה ישראלית זו, אלא אמריקאית-ישראלית משותפת. את ההחלטה הזאת יצא הנשיא קארטר להביא לסצרים.

ולנו לא קשה לתאר מה ארע בסצרים. האמריקאים נסוגו מעמדתם וזה בדיוק מה שקרה, מהדברים שסיכמו עם ראש-הממשלה וחאמו סחרש עמדותיהם עם סצרים. שמענו את עמדותיהם. אחמול בלילה ישבה הממשלה ודנה ומיכסה.

האמריקאים לא הפעילו כל לחץ על הסצרים. מתקבל

על הדעת שהם פנו אליהם ולפי דעתי - לא הופעל עליהם כל לחץ. הם כולם

סה/שלט - 12.8.79. ט

השר א. שרון:

יושבים כאן ולא הפעילו עליהם כל לחץ ובעצם לא השתנה דבר. מה קרה?
- שום דבר לא קרה. הם באו מטערים והסבירו את הקשיים שיש להם.
עשתה הממשלה מאמץ ותמרנה ומצאה ניסוח מה ושם וניסתה להוציא עוקץ
וסיכמה וטאותו רגע לא קרה דבר.

זה שמסלחות יושבות ודואגות - בזה אין שום דבר
רע. סדר-היום גרוש, והוא יושב בבוקר עם הממשלה - הופיע בכנסת,
העיר שם הערה סיוותרת. גם זה דבר שלא היה צריך לקרות. אחר-כך יושב עם
ועדת חו"ב והוא עתה אורח של יו"ר הכנסת בבית זה.

איש מאתנו לא חייב לשאול אותו ולא שום דבר דומה
כמקובל - וזה הסוסד שיו"ר הכנסת עומד בראשו. על כן, הכביש סגור או
לא-סגור ואין שום פאניקה ציבורית ושם דבר לא מחרש.

ישנה החלטה. שום דבר לא קרה. זו היתה החלטה
טובה. צריך לקיים סמגש זה כיצד לסכם מה מחרש עד עתה. אינני מציע
לצאת מהכלים. הכל נמצא תחת שליטה. זה ששר אינו יודע מה יעשה בשעה 6
- אז אינו יודע... הוא ימצא מה לעשות.

לגבי הנקודות עצמן: ישנן שלוש בעיות: בעיית

הנפט, - בה הבענו עמדתנו בצורה ברורה ונתקבלה החלטה אחרי דיון מסושר
בלילה. הכל התקבל אחר הצבעות.

נחעוררה בעיית עזה ולפי דעתי - הרחקנו כאן והסכמנו

שעזה תיכנס למסטר האוטונומיה מוקדם יותר, בסידה וביתן הדבר, או
שנשקול אפשרות כזאת.

העלינו נושא קציני-הקישור ואני שולל זאת מכל

וכל.

בקשר למסלחת: אחמד מה יקרה אתה: אני אסנם

קבלתי הערה ואולי היתה נכונה משר החוץ, אחר הדיון -כשהוא אמר לי:
מדוע אתה מעלה נושא זה, כי זה כתוב בהסכמים אצלנו ונאמר שיצטרכו

לקבל אשרה.

השר ס. דיין:

לא במשלחת. הנשיא קארטר אמר לא פחות ולא יותר,
בבלייר-האוז את הדבר. אנו, אנשי המשלחת בראשותי

שמענו סמנו שתהיה חנועה חפשית בין אל-עריש ועזה. אז אני ביקשתי
את האנקס והראיתי לראש-המשלה ואמרתי שאנו דנו על כך והסכמנו על זה
עם המצרים וזה אחד הנושאים שהם לא ערערו עליו. ונושא מסוכם זה
מסדיר את החנועה בין אל-עריש ועזה - שיהיה שם צ'ק-פוסט וינהגו לפי
אשרות-כניסה, לפי חוקי אותה ארץ - והם לא ערערו על כך. לכן, לא מדובר
על חנועה חפשית, אלא שמי שרוצה להיכנס לעזה - שהמצרים אינם מכירים
בה כחלק מסרינת-ישראל - צריך לעבור צ'ק-פוסט. יהיו שם כחות צה"ל וינהג
לפי חוק מדינת-ישראל, כאשר ירצו להיכנס לעזה.

הצעתי לאריק, שכאשר פרס בדבריו, בעקבות דברי
הנשיא - לאמר לנשיא שאם מדברים על חנועה חפשית - אזי בבקשה: אם לבס
יש או צריכה להיות חנועה חפשית לישראל - אזי לנו צריכה להיות
חנועה חפשית בסיני.
אמרתי לו שיש בענין זה הסכם ולא צריך לנגוע בזה.
אבל זה לא שייך לענין המשלחת.

השר א. שרון:

טוב שהמשלה יודעת מה מסוכם.

אני רוצה לתאר את המשלחת - מה יקרה אתה.
נניח שבאה משלחת וא"פילו תהיה זו כזאת שתבקש אשרות-כניסה. היא תיכנס
לעזה ותשב שם קבע. היא נכנסת ברשות ובזה עברה מחסום שלנו והסביעו
לה חותמת ויכולה היא לשבת שבוע וחודשים וכך תהפוך להיות לפעשה
משלחת של קציני-קישור. וזה יהיה המסמר בעצמו. אנו לא נרצה לפגוע בהם,
כי זו תהיה בעיה אחת שעלולה לפגוע במכלול היחסים שמפתחים עם מצרים.
על כן, זה אומר שיהיו קציני קישור ולא משלחת וזו לא בעיה קלה.

השר א. שרון:

ישנם כאן מעט חברים המכירים את רצועת-עזה. ואילו מכירים היו אותה - היו מבינים מה זאת אומרת - משלחת מצדית בעזה. זה לא יהודה ושומרון המשתרעת על שטחים נרחבים, אלא דבר קטן מאוד. זה דבר קטן ביותר וביום אחד זה יכול לעורר סערה ולשלהב את הדמיון. על כן לא אתן ידי בשום פנים ואופן לקציני קיסור ושום משלחת אחרת שתהיה שם.

השר ע. ויצמן: אתה רואה כל הזמן נגד עיניך את רשאר-אשאוה...

השר א. שרון: לסזל כולנו רשאר אשואה רואה גם אותי כל הזמן נגד עיניו.

קבלנו החלטה ברורה לחלוטין - שבנושא שלבים ושגרירים - לא צריך להיות שום שינוי.

אתמול אמרתי שאם אחרי קבלת החלטותינו של אתמול - יקבלו המצרים אותן - אני בהחלט, בניגוד לדברי בורג, בעד מכלול ההצעות. אילו קבלו המצרים עמדותינו אתמול - הייתי בעד קיצור התהליך. אני בכל מקרה מציע לקיים בהקדם את הדיון בנושא האוטונומיה ונהיה מוכנים. יכול להיות שיהיו גם שינויים. אני מציע בשקט, ובלי שום יציאה מהכלים לחזור ולומר לאמריקאים שהחלטנו כלילה החלטה וזו עמדתנו ועם כל הכבוד - אין לנו מה להוסיף על זה דבר. לא השתנה אצלנו שום דבר. הם לא באו ואמרו לנו שהמצרים קבלו חלק מהדברים. הם פשוט לא קבלו, אלא הכבירו לבם וזה הסוב.

אחרי כן רשמה ל. דרוקר.

השר ש. ארליך

(עד כאן רשמה מ. י. מכאן לד.)

השר ש. ארליך :

אני רוצה להעיר הערה והצעה :

אני הגעתי למסקנה כי ככל שהמשלחת

תקדים לצאת, כן ייטב לנו. לדעתי, המצב שקיים עכשיו רק פוגע,

ואני לא רוצה עכשיו להפליג - מה תהיה החוועלת בהמשך פגיעה

במשלחת, לכן, ככל שהיא תקדים לצאת, יצטמצמו בינינו לבין

האמריקאים אי ההבנות, חרובו והכעס.

אני חייתי מוכן להרחיק לכת ולומר,

שגם אם יש דברים שיש בידינו לוותר בהם כדי להתקרב אליהם, אסור

לנו לעשות זאת עכשיו.

השר א. שרון :

במה אפשר להתקרב עוד? ¹אנו צמודים

אליהם עכשיו.

השר ש. ארליך :

גם אם יש על מה לוותר, לא היום.

אני מוכן להגיד גם על מה אני

רואה אפשרות לוותר - לא על עזה, לא על השגרירים, אבל בענין

הנפט, לדעתי, אפשר להגיע לפשרה, אבל לא היום. כי כל ויתור

היום לא ישפיע בשום דבר, כי לא חסמק מה שהם מבקשים. לכן אני

נגד המשך השיחות האלה, כשהמשלחת נפגעת והנשיא נפגע - אני חושש

שאלה הן חוצאות הביקור הזה, ואנו צריכים להמנע מלפגוע בנשיא

ארה"ב.

אני מציע שהתקיים שיחה אחת, עם

משלחת מצומצמת של לא יותר מ-3 אנשים : ראש הממשלה, שר החוץ

ושר הבטחון, כדי שהבושה לא תהיה פומבית. כשהנטייה צ"ל לתקטין

אותה עד כמה שאפשר.

לכן אני מציע לא להכנס לנושאים

השר ש. ארליך

היום. כל מה שנציע היום לא יספיק. עצם העובדה שזואנס לא נסע לקהיר וחוא מדבר בשם המצרים, גם זה מוכיח משהו. כדאי שאנו הפעם נקפיד, למרות שכולנו בעד שלום, על זיתורים אפשריים מקסימאליים. מה עוד, שהסתבר לנו מנסיוננו, כי לאחר שהאמריקאים גמרו איחנו, כפי שהיה בוושינגטון, למחרת הם מתקשרים למצרים, והמילה האחרונה היא של המצרים. ראש הממשלה חזר מוושינגטון עם הסכם מלא, כשהוא אמר שאם המצרים לא יקבלו זאת, בינינו לבין ארה"ב העניין סגור. אבל במציאות, מסתבר, שהדבר חפוף.

לכן אני חוזר להצעתו שתואמת את הצעת שר הדתות : לא להחליט דבר היום. החלטנו בלילה. אם צריך לשנות משהו, נשנה בעוד שבוע, שבועיים. עכשיו יש לדאוג לסיים את הביקור בצורה המכובדת והפחות מזיקה מבחינת הפגיעה.

השר ד. לוי : אני המיד בעד התייעצות, אבל אני

חושש שאנו יצרנו כאן התייעצות

שהיא לחץ עצמי. עוד לא היה תקדים כזה שיושבים לילה שלם, מלבנים בעיות, כל הנימוקים נשמעו, הוחלט מה שהוחלט, הודענו לצד השני על החלטתנו, ובאים לאחר מכן, בטרם תשב הועדה שלנו, ואומרים : בואו להתייעצות שוב. אני חושש שזה משוט מריטת עצבים וגילוי של תכונה שאינה משתלמת כי היא אינה מצביעה על כך שההחלטה היא החלטה. האם אנו חוששים לומר לאמריקאים שהחלטותינו אלה הן ההחלטות? האם אנו מתכוונים לומר : אנו אמנם תחלטנו, אבל תמתינו. נתייעץ האם החלטותינו תקפות, האם ניתן להגשים אותן או לשחק בהן? זה לא רציני. אני אומר את אשר עם ליבי.

חשר ד. לוי

מה עוד, שברגע זה, אין לנו בכלל אינפורמציה כל שהיא, האם הם יעבירו את החלטות שלנו לצד השני, למצרים? אם וואנס לא נסע, האם יש איזה איזה שדר משם? האם הם ניתחו מה במקום? כל זמן שאין לנו אינפורמציה כזו, אני חושב שההתייעצות הייתה מיותרת ומחלישה את עמדתנו, ועלינו לחזור על החלטות שלנו. יש החלטות. אלא אם כן חברי הממשלה מבקשים, ביוזמתם, ריביזיה מהן. זה לביטימי, אבל צריך לדעת אם יש בקשה כזו. אם אין בקשה כזו, יש לדרוש מהצד השני לנסוע עם החלטות הללו, ואני רוצה לדעת מה בא מול זה, מהצד המצרי. זה לא יכול להיות שהם יבואו כך סתם ויגידו: "אמנם החלטתם, שמענו, אבל אנו רוצים שתשנו את החלטות." לשנות את מה? נהוג בממשלה שמגישים נייר ועליו הצעות להחלטה. גם על פי השיטה המקובלת במו"מ, מקבלים הצעות מפה ומשם ומגישים נייר עם הצעות להחלטה, שאליו מתיחסים במלוא הרצינות, אבל כאן אין נייר כזה. לכן אני חושב שכל שנקדים לסיים את ההתייעצות המיותרת הזו, כן ייטב.

יש לקיים את החלטות הממשלה,

ושועדת השרים לענייני בטחון חשב עם המשלחת האמריקאית ותסיים את הדברים. ככל שנמשיך ונשב בישיבה זו, אני חושש שאנו עצמנו נחזיל להרגיש שההחלטות שקיבלנו הן רק החלטות של בדיקת דופק והן ניתנות לערעור, בחוכנו, ללא חמורה.

אני חוזר על הצעהי, אדוני ראש

הממשלה, להפסיק את הישיבה.

רה"מ מ. בגין : בעצם, נוצר מצב שבו צריך להודיע

לוואנס מה עליו לעשות. שר החוץ שלנו דיבר איתו ואמר לו שאנו צריכים להתייעץ. לאור זאת הודיע מזכיר המדינה, שאם כך, כולם נוסעים למלון המלך דוד וששר החוץ שלנו יודיע לו מתי הם יפגשו. לכן צריך עתה ששר החוץ יוכל להודיע מתי אנו מציעים לפגוש את המשלחת האמריקאית. המשלחת האמריקאית כוללת בדרך כלל את הנשיא, אבל אם הנשיא יוצא, אנו צריכים ללוות אותו. אז תוך כדי השיחה שר החוץ ישאל - מה ביחס לנשיא, האם הוא יוצא היום.

השר ש. ארליך : אני מציע לא לשאול, כי זה פוגע.

אם הוא נוסע, הם יגידו, לא צריך

לשאול.

השר מ. ניסים : בנוסף זה של השאלה יש שמץ פגיעה.

רה"מ מ. בגין : מכל מקום, אנו חייבים תשובה למשלחת

האמריקאית מתי אנו עומדים להפגש

איתם.

השר ש. ארליך : אני הצעתי שהמשלחת תהיה של ראש

המשלה ושני שרים בלבד.

השר א. שרון : אני מתנגד לזה.

רה"מ מ. בגין : אין לנו שום סיבה שלא לקיים פגישה

עם המשלחת האמריקאית כפי שסוכם.

רה"מ מ. בגין

היות ועכשיו השעה 1600, צריך לומר כי אנו מוכנים ב-1700 להפגש איתם. אם הם יגידו שב-1700 הנשיא נוסע ללוד, נצטרך לנסוע איתו ללוד. אם הם ישארו כאן והנשיא יסע, נפגש איתם.

עכשיו, סגן ראש הממשלה כתב לי פחק

ובו הוא אומר לי שהוא מוכן להפגש עם הנשיא ולומר לו : "היתה ישיבת ממשלה והממשלה עומדת על העמדות שלה כפי שהודענו לך הבוקר, מה שקיבלנו קיבלנו". והוא גם ישאל אותו : "אדוני הנשיא, מה לפי דעתך אנו עוד יכולים לעשות? מה עמדתך? אם אתה חושב שזואנס צריך לנסוע לקהיר, תן לו הוראה שיסע לקהיר ונשמע חשובה כאשר יחזור".

אני לא צריך לבקש פגישה עם קרטר.

ואני אסביר מדוע : הבקשה הזו לא יכולה שלא להתפרש אצלו כאילו יש לנו משהו לחת לו. אם אמרנו לו מה שאמרנו לו בשעה 1000, זה תקף לאחר ההתייעצות עם חברי הממשלה, לכן לא יתכן שאני אבקש פגישה איתו.

אותו הדין גם לבני בקשה של סגן

חשר א. שרון :

ראש הממשלה להפגש.

עכשיו, אגב, אני לא חושב שאנו יכולים

רה"מ מ. בגין :

לומר שהנשיא נפגע, לעומת זאת, הוא

בהחלט פגע בי בהערה אחת שלו : ואני מאחל לו כל טוב, אני מחבב

אותו ויש לי סנטימנט אליו, אבל כשהוא אמר באנגלית :

" You will have to sign it " . כלומר, אתם מוכרחים לחתום.

ואז אמרתי לו, "אנו נחתום רק על מה שאפשר יהיה לחתום".

השר ש. ארליך :

אתה מייחס לו יותר מדי כוונות.

השר מ. גיסים :

הוא התכוון לומר שבסופו של דבר
נהיה מוכרחים להתווס.

ר"מ מ. בגין :

אני מודה לך על כשרון הפרוש שלך,
אבל זה לא בהכרח כך, לצערי, ואני
הגבתי על כך מייד והוא הוריד את הטון.

גם בנאומו בכנסת הוא לא אמר מה

שהוא אמר בפרלמנט המצרי - שם הוא תאר ושיבח את סאדאת כמנהיג
שוחר שלום, ואילו כאן הוא אמר :

" We, the leaders are not prepared to make a peace, the people yes"

במנהיגים הוא כלל את עצמו כמובן. אבל אנו, המנהיגים, לא מוכנים,
העם כן מוכן. ואני כמובן מייד השבתי לו על זה, כי אחרי 30 שנה
בכנסת למדתי להשיב מייד..

(מכאן רשמה מ.י.)

מה/שלט - 11,3.79 סודי ביותר 41.
המסך דברי רה"ט ס. בגין:
לפני כן רשמה ל. דחקר.
סכאן - מיתקה יפה.

עכשיו החברים חשבים שיגאל לא צריך ללכת, ודוקא
הוא יכול למלא תפקיד חשוב. דברי שר האוצר הם שהיום לא צריך לשנות
מאומה מהעמדות.

השר ש. ארליך: לא היום.

רה"ט ס. בגין: יש כמה דברים. צריך להודיע למשלחת האמריקאית
סתי מציעים אנו להיפגש אתם ואבקש סמכות, אני
כראש-הממשלה אבקש את הסמכות הזאת מהממשלה - לומר לואנס
את הדברים הבאים:

ארוני, אנו עשינו כל מה שאנוש מסוגל לעשות, כדי
לקדם את החהליך ומציעים שתביא את הצעותינו כפי שהן - לסדאת. וחבוא
אלינו בחזרה ותחן לנו תשובה, לרבות הודעה, שלפי מה שאסרתם אתם - אין
לנו הסכם על נפט.

אם ברצה לעשות התפשרות על ההצעה - זה דבר אחר.
אבל אין לנו. ביחס לשגרירים - אנו הטכסנו לשלבים.
כאשר יבוא היום - נחליט על סתי ואיך.

בעזה - יש לנו פתיחת דלת לדון ולא סגרנו שום
דלת בפני השחתפות מצרים בעזה ואפשרות של הנהגת אוטונומיה שם
לפני יו"ש. אבל אם זה בלתי-אפשרי - אזי לפי קמט-די יויד אפילו בלי
ירדן - ננהל סו"ס.

השר א. שרון: אם כן, מדוע פגישה נוספת עם קארטר?

סגן רה"ט י. ירדן: סלה אחת: אני רוצה שתבינו. הצעתי תפקיד שאני
סותר עליו, שהוא טאד לא-בעים. אמרתי שיהיה זה

לא סבובד אם ראש-הממשלה יבוא ויאמר לנשיא עתה;

שמע, מה הלאה? - זה יהיה כאילו הוא סגרש אותו. סגר שני - נאמר כאן בצדק על-ידי חברים, שאילו הנשיא, לאור הסכב, היה אומר שהוא רוצה לראות את ראש-הממשלה - זה היה האקורד הנכון ביותר. כי לא יתכן שיעזוב את הארץ וילחץ את יד ראש-הממשלה בלוד ושם ראש-הממשלה יצטרך לשאת נאום.

חשבתי שאבוא אליו ואומר שהממשלה עומדת על עמדותיה, והיא יושבת עכשיו ומה יהיה אחר כך - זו הפרובלימה שלך.

אם הוא יאמר שהוא חייב לדבר עם ראש-הממשלה - אזי אומר שאודיע זאת לראש-הממשלה ואז שייפגשו. מצדי יכול לעשות זאת שר החוץ. הדרך היחידה להביא אותו לכך - שיבקש פגישה עם ראש-הממשלה - היא זו.

השר א. שרון: טבלנות. אולי יבקש זאת סמילא.

סגן רה"מ י. ידין: בסדר. אינני רץ לזה.

השר ס. דיין: הצעה לסדר: אני מציע שמדר הדברים יהיה כזה: מה היה ואיך התגלגלו הדברים: אחרי דברי הנשיא הנוקד - הוא הציע שלא הוא אלא ואנם עם היועצים שלו ייפגשו אהנו. ימשיכו בפגישה. אחר-כך ביקשנו אנו דחיה בפגישה זו, כי אנו רוצים לקיים התייעצות פנימית.

השר ש. ארליך: לא הוא היה כזה, כי הוא היה עמוק בועדת חו"ב.

השר ס. דיין: בגלל שהיה עמוק - הציע זאת. ואנחנו אטרנו: טוב, ואחר-כך חשבנו שיש מקום להתייעצות פנימית.

יתכן שהיו חברים שסברו שלא צריך את זה, אך אנחנו ביקשנו מואנם

השר ס. דיין:

לחכות. אני מציע להודיע לואנס שהוא מחכה להודעה מאתנו - מתי לקיים את הפגישה. אפשר לומר לו שאיננו רוצים פגישה וזה יהיה לא נכון לעשות כך. אם איש אינו מציע ואני לא מציע זאת - אזי צריך לומר לואנס, שאנו מוכנים לפגישה. אם במקרה הנשיא ירצה לבוא - אורבא. אם לא - אז יבוא בלי הנשיא וכאן אני חולק על דברי דיין מבחינת הסדר. אולי סה שאני חולק עליו - מתאים לך; מבחינת סדר-הדברים - לא מתאים שנגיד את התשובה לפני השיחה.

הוא בא לשוחח אתנו ויגיד מה שהוא רוצה לומר ובסיום השיחה יאמר לו ראש-הממשלה: שפענו והקשבנו והאזנו והשכלנו ותשובת ממשלת ישראל היא על א', ב', ג'.

וכי בשביל מה הוא בא? נגיד לו קודם כל

את התשובה, שממשלת ישראל לא סשנה דעות ובואו נשוחח?

תחילה נשוחח ותוך כדי השיחה יתברר אם הנשיא כאן

או נוסע.

רה"ס ס. בגין: צריך לתת תשובה שבשעה 5 מוכנים אנו לקיים

פגישה. ואין סיבה להוציא אותו מהכלל. אלא אם הוא

נוסע ללוד.

למעשה אני מציע לומר לו אפילו שהפגישה תהיה

ברבע לחמש ונלך סיר למשרד וכל אחד ישכב כמה דקות באיזה חדר וינחה.

ואני מניח שיבוא אלינו - אם הוא יסע. אינני חושב שהוא ברוגז עלינו.

בזמן ארוחת הצהרים עם ועדת חו"ב בשעה 1.30, אחרי גמר הדיון - קלעתי

למטרה כאשר אמרתי שהדיון יימשך וידעתי שיהיה משהו וזה ייארך שעה וחצי

וזה היה כך. וזו הצעה שאני חושך בה.

השר ס. דיין: יכול להיות שהוא יציע שעה אחרת. אבל זה מה

השר ס. דיין:

שאנו מציעים.

השר א. שרון: אחר שאקבל כאן ספכות - לפתוח בישיבה ולהודיע

לנשיא או לואנס שאנו הגשנו להם הצעות ואלה

הצעותינו - אעשה זאת.

השר ס. נסים: אנחנו צריכים לקבל שתי החלטות: האחת פרוצדורלית

והאחת - תכליתית.

הפרוצדורה הייתה פשוטה: בבוקר - אלסלא ישיבת

הכנסת - היינו מסשיבים לדון עם הנשיא, עם המשלחות ומגיעים למסקנות

חיוביות או שליליות. ואנס נוסע או לא נוסע. כיוון שהיתה ישיבת הכנסת

- זה הופסק. על כן גאמר שואנס ימשיך בגלל השתתפות הנשיא בישיבת

ועדת חו"ב של הכנסת.

עכשיו בעיה זו אינה קיימת. אני סאד מבקש, ואני

סבין את הצעת סגן ראש-הממשלה, אבל בקשתי היא שההצעה תרד מעל הפרק.

סגן רה"מ י. דיין: הורדתי.

השר ס. נסים: אסור להוציא את הנשיא מהכלל. כי זה סוסיף טחח

על הקיים.

השר י. בורג: האם ראש-הממשלה גחן הבוקר דעו על כך שיכול הוא

להצהיר איזו הצהרה או הודעה טשותפת עם הנשיא?

טשהו - כזה שיהיו בזה גם סלים טובות, כטחנת פרידה? כטה סלים יפות?

רה"מ ס. בנין: אפשר לומר בן רגע ליהודה אבנר ולדון - שיעבדו

הודעה, שהיו שיחות ידידותיות ויסודיות ושיעברו

עכשיו לקאהיר. אין בזה שום בעיה. אבל זאת נראה כפגישה.

ראש הממשלה ס. בגין:

רבותי - אנו מסכמים:

אבקש את שר החוץ, על דעת הממשלה, להודיע לואנס

שסמינים אנו את המסלחת האמריקאית כולה להיפגש איתנו ברבע להמס

בחדר ישיבות-הממשלה במשרד ראש-הממשלה.

ב. אני מקבל מסכות בפתיחה הישיבה להודיע

למי שיושב בראש המסלחת האמריקאית, שאלה הצעותינו. יש לי מסכות כזאת?

השר ס. דיין: ביחס להחלטותינו - אני רוצה להציע לראש-הממשלה;

שמעתי דבריו קודם - גוסס מסויים שאני מאמין שתקבל

אותו: לא להגיר לגבי הקוספלקס של שגרירים ונסיגה וכו' שזה יהיה

אחרי החתימה, כי קודם אמרת - -

רה"ט ס. בגין: בינינו אמרתי זאת.השר ס. דיין: לומר לו עכשיו, אבל לא לומר - אחרי החתימה.רה"ט ס. בגין: הצעה זו כפי שהגשנו לכם, שקבלנו עקרון שלב

מוקדם. לפי הכרתנו, בתשובת סדאת צריך לחדש

הבטחה שנתן לך ואתה לי בשמו - חודש ימים אחרי נסיגתנו לקו אל-עריש-

ראש-מוחמד - יהיו חילופי שגרירים.

השר ח. לנדאו: שלא נימצא בסצב, שהאמריקאים סטטסטים אותנו.

שלא ניצור אצל האמריקאים סצב שברגע מסויים

יאסרו שרימינו אותם בענין שטחים - צריך לדבר דברים ברורים.

רה"ט ס. בגין: בסדר. כך דובר.הישיבה ננעלה